

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strony skarżące: Zuckerfabrik Jülich AG (dawniej Jülich AG) (sprawa C-5/06), Saint Louis Sucre SNC (sprawa C-23/06), Société des Sucreries du Marquenterre SA (sprawa C-24/06), SA des Sucreries de Fontaine Le Dun, Bolbec, Auffray (SAFBA) (sprawa C-25/06), SA Lesaffre Frères (sprawa C-26/06), Tereos, następcą prawny Sucreries, Distilleries des Hauts de France (sprawa C-27/06), SA Sucreries & Distilleries de Souppes — Ouvré fils (sprawa C-28/06), SA Sucreries de Toury et Usines Annexes (sprawa C-29/06), Tereos (sprawa C-30/06), Tereos, następcą prawny SAS Sucrerie du Littoral Groupe SDHF (sprawa C-31/06), Cristal Union (sprawa C-32/06), Sucrerie Bourdon (sprawa C-33/06), SA Sucrerie de Bourgogne (sprawa C-34/06), SAS Vermendoise Industries (sprawa C-35/06), SA Sucreries et Raffineries d'Erstein (sprawa C-36/06)

Strony pozwane: Hauptzollamt Aachen (sprawa C-5/06), Directeur général des douanes et droits indirects, Receveur principal des douanes et droits indirects de Gennevilliers (sprawy od C-23/06 do C-36/06)

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Düsseldorf — Wykładnia art. 15 rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru (Dz.U. L 178, str. 1) — Ważność art. 6 ust. 4 rozporządzenia Komisji (WE) nr 314/2002 z dnia 20 lutego 2002 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania systemu kwot w sektorze cukru (Dz.U. L 50, str. 40), zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1140/2003 z dnia 27 czerwca 2003 r. zmieniającym, w sektorze cukru, rozporządzenia (WE) nr 779/96 ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania w odniesieniu do przekazywania informacji i nr 314/2002 ustanawiające szczegółowe zasady stosowania systemu kwot (Dz.U. L 160, str. 33) — Ważność rozporządzenia Komisji (WE) nr 1775/2004 z dnia 14 października 2004 r. ustalającego wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2003/2004 (Dz.U. L 316, str. 64) — Uwzględnienie przy ustalaniu nadwyżki przeznaczanej na wywóz wszystkich ilości wywiezionego cukru, izoglukozy i syropu inulinowego a przy ustalaniu średniej straty na tonę produktu jedynie ilości stanowiącej przedmiot refundacji wywozowej

Sentencja

Na podstawie art. 15 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Rady (WE) nr 1260/2001 z dnia 19 czerwca 2001 r. w sprawie wspólnej organizacji rynków w sektorze cukru, przy obliczaniu nadwyżki przeznaczanej na wywóz należy odliczyć od spożycia wszystkie ilości wywiezionych produktów objęte zakresem tego artykułu, niezależnie od tego, czy refundacje zostały faktycznie wypłacone.

Artykuł 15 ust. 1 lit. d) tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że przy ustalaniu zarówno nadwyżki przeznaczanej na

wywóz, jak i średniej straty na tonę produktu należy uwzględnić wszystkie ilości wywiezionych produktów objęte zakresem tego artykułu, niezależnie od tego, czy refundacje zostały faktycznie wypłacone.

Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1762/2003 z dnia 7 października 2003 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2002/2003 oraz rozporządzenie Komisji (WE) nr 1775/2004 z dnia 14 października 2004 r. ustalające wysokość opłat produkcyjnych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2003/2004 są nieważne.

Analiza rozporządzenia Komisji (WE) nr 1837/2002 z dnia 15 października 2002 r. ustalającego wysokość opłat produkcyjnych oraz współczynnik opłat dodatkowych dla sektora cukru na rok gospodarczy 2001/2002 nie wykazała niczego, co mogłoby naruszać jego ważność.

(¹) Dz.U. C 74 z 25.3.2006.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 6 maja 2008 r. — Parlament Europejski przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-133/06) (¹)

(Skarga o stwierdzenie nieważności — Wspólna polityka azylowa — Dyrektywa 2005/85/WE — Procedura nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich — Bezpieczne kraje pochodzenia — Europejskie bezpieczne kraje trzecie — Wspólne listy minimalne — Procedura przyjmowania i zmiany wspólnych list minimalnych — Artykuł 67 ust. 1 i ust. 5 tiret pierwsze WE — Brak kompetencji)

(2008/C 158/04)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Parlament Europejski (przedstawiciele: H. Duintjer Tebbens, A. Caiola, A. Auersperger Matić i K. Bradley, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę skarżącą: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. O'Reilly oraz P. Van Nuffel i J.-F. Pasquier, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: M. Simm, M. Balta et G. Maganza, pełnomocnicy)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Francuska (przedstawiciele: G. de Bergues i J.-C. Niollet, pełnomocnicy)

Przedmiot

Stwierdzenie nieważności art. 29 ust. 1 i 2 oraz art. 36 ust. 3 dyrektywy Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich (Dz.U. L 32 str. 13)

Sentencja

- 1) Artykuł 29 ust. 1 i 2 oraz art. 36 ust. 3 dyrektywy Rady 2005/85/WE z dnia 1 grudnia 2005 r. w sprawie ustanowienia minimalnych norm dotyczących procedur nadawania i cofania statusu uchodźcy w państwach członkowskich są nieważne.
- 2) Rada Unii Europejskiej zostaje obciążona kosztami postępowania.
- 3) Republika Francuska i Komisja Wspólnot Europejskich ponoszą swoje własne koszty.

(¹) Dz.U. C 108 z 6.5.2006.

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 8 maja 2008 r. — Eurohypo AG przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

(Sprawa C-304/06) (¹)

(Odwołanie — Wspólnotowy znak towarowy — Rozporządzenie (WE) nr 40/94 — Artykuł 7 ust. 1 lit. b) — Słowny znak towarowy EUROHYPO — Bezwzględna podstawa odmowy rejestracji — Znak towarowy pozbawiony charakteru odróżniającego)

(2008/C 158/05)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Eurohypo AG (przedstawiciele: C. Rohnke i M. Kloth, Rechtsanwälte)

Druga strona postępowania: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (przedstawiciele: G. Schneider i J. Weberndörfer, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 3 maja 2006 r. w sprawie T-439/04 Eurohypo AG przeciwko OHIM, na mocy którego Sąd oddalił skargę o stwierdzenie nieważności decyzji odrzucającej wniosek o rejestrację słownego znaku towarowego „EUROHYPO” dla usług należących do

klasy 36 — Charakter odróżniający znaku towarowego składającego się wyłącznie z oznaczeń lub wskazówek mogących służyć do oznaczania cech usługi

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 3 maja 2006 r. w sprawie T-439/04 Eurohypo przeciwko OHIM (EUROHYPO) zostaje uchylony w zakresie, w jakim Sąd Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich orzekł, że Czwarta Izba Odwoławcza Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) nie naruszyła art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, zmienionego rozporządzeniem Rady (WE) nr 3288/94 z dnia 22 grudnia 1994 r., odmawiając w drodze decyzji z dnia 6 sierpnia 2004 r. w sprawie R 829/2002-4 rejestracji w charakterze wspólnotowego znaku towarowego syntagmy EUROHYPO dla usług z zakresu „spraw finansowych; spraw monetarnych; spraw nieruchomości, usług finansowych, finansowania [...]”, należących do klasy 36 w rozumieniu Porozumienia nicejskiego dotyczącego międzynarodowej klasyfikacji towarów i usług dla celów rejestracji znaków z dnia 15 czerwca 1957 r., zrewidowanego i zmienionego.
- 2) Skarga na decyzję Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) z dnia 6 sierpnia 2004 r. zostaje oddalona.
- 3) Wnosząca odwołanie zostaje obciążona kosztami postępowania w dwóch instancjach.

(¹) Dz.U. C 224 z 16.9.2006.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 8 maja 2008 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Vestre Landsret — Dania) — Danske Svineproducenter przeciwko Justitsministeriet

(Sprawa C-491/06) (¹)

(Dyrektywa 91/628/EWG — Ochrona zwierząt podczas transportu — Transpozycja — Swoboda uznania — Trzoda chlewna — Przewóz zwierząt trwający ponad osiem godzin — Wysokość minimalna każdego pokładu pojazdu — Gęstość załadunku)

(2008/C 158/06)

Język postępowania: duński

Sąd krajowy

Vestre Landsret